

Střípky z VIII. ZODM v Pardubickém kraji 2018

Kdo pojede?

Přípravy na olympiádu začínají vždy s nejméně ročním předstihem oslovením případných adeptů a vytipováním širší nominace. Což v létě, to je většinou jednoduchá záležitost, ale v případě LOBu je to bolestivý proces. Problémem je už jen najít potřebný počet zájemců. Když k tomu začne pár měsíců před Hrami pořadatel upravovat propozice („...a mladší...“), začíná to být napínavé. K tomu se začne ukazovat, že ne všichni z vytipovaných mají potřebnou výkonnost, takže se hledají další zdroje. V letošní přípravě jsme tak sáhli po dvou lyžařích a jedné biatlonistce a s napětím čekali, jak se porvou v tréninku s mapou. Největší zásah do nominačních plánů nám ale udělalo počasí, především zrušení závodů v Krkonoších, které jsme chtěli využít pro finální srovnání a stanovení konečné sestavy. Rozhodování to nebylo jednoduché, vážili jsme veškeré dostupné informace a data, která jsme o každém nashromáždili. Výsledky, kterých tým nakonec na ZODM dosáhl, ukázaly, že to byla dobrá volba. Odcestovali jsme v této sestavě: HS – Šimon Mareček, Jan Nechanický, DS – Alexandra Bártová, Vendula Peňázová, HM – Petr Pařízek, Vladimír Srb, DM – Michaela Srbová, Zuzana Stoklasová. Rozšířenou podobu mělo tentokrát i vedení – osvědčený a zkušený tandem AR + AP doplnil jako servisman Honza Lauerman, což byla mimochodem také skvělá volba. Stejně jako perfektně do týmu zapadli neorientáči, tak i Honza byl velkým přínosem nejen kvůli kvalitnímu mazání a dalšímu servisu, ale především jako bohatý zdroj cenných rad.

Zahájeno

Na ZODM jsme odjeli už v neděli 28. 1. ráno speciálním mikrobusem, který jsme velkodušně získali od kraje, abychom mohli absolvovat dopolední trénink v Letohradu. Už jednou zmíněné počasí nám ovšem tvrdošíjně dokazovalo, že si poručit nedá. Trénink byl zrušen, protože sněhové podmínky v biatlonovém areálu v Letohradě byly tristní. Do zbývajících sněhu přšlo, všude okolo tratí bahno. Nezdálo se, že by se bylo na co těšit. Již v této chvíli bylo jasné, že tady uspořádat troje LOBy nebude možné. Nejpozitivnější zprávou tak asi bylo, že se vlastně poprvé až zde sešla celá naše výprava v kompletním složení. Trochu to připomínalo sraz výběru NHL, kde se spoluhráči sejdou až na letišti. Je třeba říci, že ale od začátku všechno klapalo a fungovala i chemie týmu.

Po ubytování jsme pak odcestovali na oficiální zahájení Her do Pardubic. Zkušené olympiádní harcovníci zařadili letošní ceremoniál k těm průměrným. Zažili jsme už lepší, ale i horší. Některá vystoupení byla povedená, ale celkový dojem nezachránil ani bonmot pardubického představitele kraje, který s vážnou tváří tvrdil, že je sněhu dost. Večer ještě čekala vedení porada trenérů v Letohradě, kde hlavním bodem byla změna změny. Vzhledem k neustále se zhoršujícím podmínkám se postupně z původního pondělního sprintu stal závod medium, abychom se nakonec opět vrátili ke sprintu. Takové veletoce mohla zvládat jedině flegmatická povaha Petra Marečka jako stavitele tratí. Jestli někdo za uskutečnění všech tří závodů zaslouží absolutorium, tak je to právě on. Nicméně celá řada dalších problémů, které byly diskutovány na poradě, nemusela vyvolávat diskuze, kdyby... Kdyby se pořádající oddíl

komplexně zamýšlel nad všemi souvislostmi, které akce jako ZODM přináší, a byl preventivně připraven na nejhorší scénáře.

Sprintový kvapík

Pondělní dopoledne jsme věnovali strategické přípravě na první závod. Přes snahu trošičku odlehčit tíhu blížícího se výkonu, mírná nervozita byla cítit. Bylo jasné, že to bude závod ve zběsilém tempu, kde každé vteřinové zaváhání při čtení mapy přijde draho. Starší kategorie navíc čekal přímý přenos na ČT Sport a běh s GPS jednotkou. Realita dala za pravdu očekáváním – ve všech kategoriích to byl sedmiminutový fičák. Pravda, někdo se zdržel déle, ale to už patří k věci. Nováčkovskou daň si od nás vybrala Vendy, což dokládá částečně i její startovní video. Naopak Saša absolvovala trať v poklidném tempu, ale bez chyb, což jí vyneslo lichotivé 12. místo v D16. Dobře bojovala i Míša, ale konkurence byla tvrdá. Proto je její čtrnácté místo pěkným počinem. Nejlepším dívčím výkonem se dle očekávání prezentovala Zuzka, která po dvou nepříjemných pádech obsadila 7. příčku v D14. Chlapci také podávali výkony, za které se nemuseli stydět. Vládík se rval statečně, ale chyby ho odsunuly ke konci druhé desítky startovního pole. Honza v těžké konkurenci solidním výkonem uzavřel patnáctku. Nejlepším neorientákem se stal při sprintu Petr, který si dojel pro velmi pěkné 10. místo v H14. Vysočinskou sprintovou hvězdou se tak stal Šimon, který si dojel pro 5. místo, tedy pro umístění na velké bedně. Od bronzu ho dělilo 14 sekund. V té chvíli tak překonal historické vysočinské lobové maximum v individuálním závodě, které sám dosud držel ze ZODM před čtyřmi lety, kdy byl šestý. Vzhledem k okolnostem jsme byli celkově s výsledky spokojeni a doufali jsme, že v dalších závodech zhodnotíme i rezervy, které ještě evidentně byly.

Kulturní pauza

Úterý bylo zasvěceno odpočinku, volnému dni, kdy je třeba zapomenout na stresy. Regenerační den je to hlavně pro Vendy, která má zdravotní potíže, kašle, jako kdyby strávila celé mládí v dolech. Necháváme ji raději s čajem a léčivý v posteli a doufáme, že to zabere. Ostatní vyrážíme na výlet do Litomyšle. Nejprve jsme vyrazili do tzv. Olympijského domu. Tak to bylo zklamání! V zásadě se jednalo o městské infocentrum, kde bylo možno tak maximálně zakoupit nějaké olympijské tretky. Takže tím nejlepším zde bylo získání mapy Litomyšle. Nemohli jsme vynechat pochopitelně obhlídku zámku a jeho okolí. Dokonce jsme byli diváky a posluchači Šimonova klavírního minikoncertu, jak se na jednom z videí lze přesvědčit. Navštívili jsme také v rámci kulturně-vzdělávací mise muzeum, kde byla k vidění řada zajímavostí z nejrůznějších oborů. Vrcholem se ovšem stal kostýmní koutek, kde si zájemci mohou vyzkoušet různé historické outfity. Tady se bavili úplně všichni, byť ti mladší občas nevěřili, čeho jsou jejich starší kolegové schopní. Prohlédli jsme si také klášterní zahrady, náměstí, cukrárnu Bobo Café, bazén a nepamněli také navštívit krasobruslařské olympijské klání. Navečer vstřebáváme na poněkud obskurní trenérské poradě další změny programu a zjišťujeme, že nás ve středu čekají sprintové štafety na extrémně zkrácené trati za poněkud riskantních podmínek. Večer předáváme info týmu a nespíme úplně klidně v očekávání divočiny, která nás čeká.

Prestissimo sprintových štafet

Rozpačitě sledujeme po příchodu do letohradského areálu, že sněhu opět ubylo, ale oproti pondělí poněkud ztuhl do zledovatělé podoby. Představa, jak se vrhá na trať zároveň 28 štafet, je mírně řečeno znepokojující. Těžko říci, na co mysleli v té chvíli závodníci, ale troufám si odhadnout, že většina trenérů se hlavně obávala o zdraví svých svěřenců. Závod sám o sobě přinesl řadu dramatických okamžiků, spoustu pádů, soubojů doslova tělo na tělo místy na hranici fair play. Na start se nejprve postavily dvě řady kategorie DH14 a protože tratě byly ještě kratší než na sprintu, po necelé čtvrt hodině bylo po všem (tedy alespoň pro vítěze). Zuzka s Míšou začaly své první úseky poměrně nadějně (pěkné 5. a 6. místo), postupně ale obě jejich štafety nabraly ztrátu. Přesto lze hodnotit výslednou osmou příčku Zuzky s Petrem (10 sekund od velké bedny) a dvanáctou Míši s Vládičkem jako úspěch. Také v kategorii DH16 to byl letecký den – nejlepší štafety se zdržely na trati jen o tři minuty déle než jejich mladší kamarádi. Do výsledků zde hodně promlouvala náhoda, jaká farsta zrovna vyšla na dívku či chlapce, takže to byl závod plný zvrátů. Dlouho si v něm dost dobře stála i naše dvojice Saša se Šimonem (v polovině závodu na 8. místě), ale druhá půlka už jí nevyšla a po Sašině chybě a Šimonově dlouhé farstě na posledním úseku klesla dokonce za naši druhou štafetu na výsledné patnácté místo. Vendy s Honzou předvedli slušné výkony, i když ani oni se nevyhnuli drobným komplikacím na trati, a obsadili nakonec čtrnáctou pozici. Nebylo zrovna úplně nad čím jásat, takže nejspokojenější jsme byli s tím, že se nikomu nic nestalo a Vendy vstala z mrtvých.

Na podvečerní poradě se dozvídáme, že se podařilo zajistit přeložení posledního závodu z Letohradu do Čenkovic, kde by měly být podstatně lepší sněhové podmínky. Pojede se tedy opravdový LOB na trati medium! Orientácká část výpravy plesá, neorientáči jsou zvědaví, do čeho to vlastně půjdou...

Medium – konečně pořádný závod

Čtvrteční ráno nás zastihlo na trošku delším přesunu do Čenkovic. Při příjezdu na místo jsme nevěřili vlastním očím. On je tu opravdový sníh a ještě ke všemu i sněží! Skvělou práci odvedli Petr Mareček s Honzou Pickem a Pavlem Košárkem, kteří dali dohromady za půl minuty dvanáct novou mapu a tratě. Vznikl tak unikát. Kdo z řadových orientáků má doma v archivu mapu, na které je údaj, že byla mapována den před samotným závodem...? Na start závodu bylo sice třeba vystoupat jednu z místních sjezdovek, ale nikomu to nevadilo. Závodníky čekaly tratě, které byly mnohem delší než oba předchozí závody dohromady, obsahovaly i tečkované volby a případné možnosti sundat běžky a fíknout to po svých. Zabrát dostali všichni, občas se chybovalo, lámaly hole i lyže. Trenérům nezbylo než čekat, kdy se jejich svěřenci vynoří z lesa a držet palce. Kdo udělal chybu, tak neměl na první desítku nárok. To pocítil Honza (16.), Saša (19.) i Vládiček (20.), byť jinak podali velmi slušný výkon. Zbylá část týmu si vedla skvěle. Vendy se poučila z předchozích závodů a dokonce na jednom postupu měla druhý nejrychlejší mezičas. To jí celkově vyneslo lichotivé 12. místo v D16. Úžasně si vedla obě děvčata v D14. Míša po plynulém spolehlivém výkonu vybojovala 6. příčku. Ještě lépe se vedlo Zuzce, která zahodila sprintovou nervozitu a po volnějším úvodu zrychlila a získala pro sebe i Vysočinu historicky první lobovou dívčí bronzovou medaili

ze ZODM! Zcela nečekaným překvapením byl výkon Petra v CH14, který stupňoval tempo (měl na jednom postupu i nejrychlejší mezičas!) a to mu nakonec vyneslo úžasné 5. místo! Jako úplně poslední závodník lobových soutěží se na trať vydal Šimon Mareček. Stejně jako Zuzka se nenechal svázat nervozitou ani rozhodit naprosto nepochopitelným manévrem hlavního rozhodčího při svém startu, ale naopak zúročil zkušenosti ze svých předchozích lobových startů a podobně jako někteří další favorité neváhal zkrátit si trať i s běžkami v podpaží... Na rozdíl od svých soupeřů se vyvaroval větších chyb, udržoval plynulé, vysoké tempo a držel se po celou dobu závodu na medailových pozicích. V cíli z toho nakonec bylo naprosto nečekané stříbro, historicky první lobová chlapecká medaile ze ZODM! V přírodě nám to prostě svědčí! Závěr olympiády zastihl tak náš tým v euforickém stavu a báječné náladě. Nepříjemné snad jen bylo, že jsme museli na květinový ceremoniál zpět do Letohradu.

Odpoledne jsme ještě stihli držet palce vysočinským hokejistům ve finále turnaje, i když jen v televizi. Večer jsme pak cestovali na závěrečný ceremoniál Her do České Třebové. Těšili jsme se hlavně na vyhlášení našich dvou medailistů, kterým jsme s chutí zaplácali. Ceremoniál byl díky předávání medailí za poslední dva dny poněkud nekonečný. Hry skončily a byl čas na návrat. Je pravda, že ZODM oproti LODM zdaleka nemá takovou atmosféru, což je dáno hlavně roztahaností různých center po celém kraji. Odpadá tak možnost častějšího setkávání se s ostatními účastníky z jiných sportů, což je škoda. My jsme ale odjížděli spokojení i přes zpoždění, které nám svou nehodou a jejím vyšetřováním připravil v samotném závěru řidič autobusu.

Záhadný pan Přemek a jiné nepovedenosti

Svazový web pje sice na olympijské dění samou chválu, ale realita, hlavně ta mimozávodní byla poněkud méně veselá. Pověřit někomu pořádáním takové akce vyžaduje přece jen zkušenosti a podstatně více invence a servisu než garanti LOBu předvedli. Olympiáda není totiž jen o uspořádání samotného závodu (tady toho mnoho nelze vytknout, již výše zmíněná trojice dělala zázraky), ale také o řadě mimozávodních činností, týkajících se ubytování, stravování, dopravy, předzávodního a pozávodního servisu apod. V tomto směru to byla nejslabší z olympiád, kterých se OB v nějaké podobě účastnil. Předolympiádní informace byly minimální, na webech téměř nic. Informace na místě kusé, stylu „dělej, co umíš, a hledej, kde můžeš“. Trenérské porady vůbec nevedl pořadatel, ale zmocnil se jich Přemek. Otázkou je, zda to bylo z pozice jeho postavení v sekci LOBu? Dalo by se to možná akceptovat za situace, kdyby ovšem nebyl zároveň oficiálním trenérem Libereckého kraje (sic!). Poněkud to zavánělo střetem zájmů a navíc, pokud jsme potřebovali vyřešit jakékoliv věci, tak se stále zaklínal větičkou „Nejsem pořadatel.“ Skutečný pořadatel toho moc nedokázal a nedá se všechno svádět pouze na meteorologické podmínky. Řadu problémů (např. diskutovanou karanténu na první poradě) mohl mít promyšlenou dávno před olympiádou. Směšná úterní porada na stojáka v šatnovém prostoru Kulturního domu Ústí nad Orlicí jen podtrhla pořadatelskou neschopnost – takovou exotiku jsme opravdu ještě nikde nezažili... Vrcholné fiasko se v zákulisí odehrávalo po závodě štafet, kdy se někdo (nechci spekulovat kdo) vytasil s redukováným pořadím, o kterém v žádných propozicích nebylo ani slovo. Naštěstí zasáhla vyšší moc. I proto mě už ani nepřekvapila naprosto nepochopitelná scénka, jejímž hlavním aktérem byl sám hlavní rozhodčí při startu našeho závodníka do závodu medium. Přejíždět

těsně před startujícím závodníkem v předposlední pípající sekundě jeho startu je pěkná zlomyslnost. Kdybych to neměl natočené, nevěřil bych – video lze nalézt v mé fotogalerii na Rajčeti. Zakončíme ovšem optimisticky.

Konec dobrý, všechno dobré

Kromě hlavního mapáře odvedli kus dobré práce také ti, kteří se podíleli na přenosech České televize. Zejména komentáře byly výborné. Přenosy ukázaly LOB jako sport, kde o drama není nouze a který je doslova pro všechny. V tomto smyslu se pro jeho propagaci podařilo vytáhnout z minima opravdu maximum. Pochválit je třeba i nelobové organizátory. Když už se člověk dovolal na správná místa, všude byli ochotní a bez problémů vyřídili vše ke spokojenosti výprav.

Na jedničku lze hodnotit i náš vysočinský tým. Výborná atmosféra, skvělé výsledky a nadějně vyhlídky i do budoucna. Jak se kdo podílel na celkovém bodovém zisku, se může každý přesvědčit [zde](#). Šesté místo dívek i chlapců z Vysočiny mezi 14 kraji v hodnocení LOBu je vynikajícím počinem (přehled konečných výsledků je [tady](#)). Přestože jsme neodjízďeli s velkými ambicemi, stali jsme se také důležitou součástí reprezentace kraje, který nakonec v celkovém hodnocení olympiády obsadil třetí místo.

Fotografie a videa z letošní ZODM najdete zde:

http://ap63.rajce.idnes.cz/ZODM_Pardubice_2018/ .

Další informace, GPS záznamy, přenosy z ČT apod. pak najdete tady:

<https://odm.olympic.cz/2018>

<http://www.lpu.cz/beda/>

<http://odm2018.kobusti.cz/>

<https://oris.orientacnisporty.cz/>